

Майк: Що то говорити. Хто годеп, той не голодеп.

Явдоха: А може би ви ся не поєміникували з мене?...

Яким: Вже то вони знають файно заправити. А ще як до дадуть якихось корінчиків, то аж проєсть ся пити. Аби я так здоров!

Явдоха: А може би ви не поєміхали ся з мене!

Майк: По єпр! Боже борони! Але, що правда, то правда, вмісте тай вже. От най скажуть Штіф, як якоєту Фридриха заправила, щобн її і пєє не шив.

Штіф: А най її колєра возьме з її заправляванєм. Цїду батлю поєсувала.

Всі, а найгірше Явдоха: (бухають сміхом)

Штіф: Смійте ся! Вам добре сміяти ся а менї не до сміху, бо я дав доляра.

Джек: Або Фридриха видїла коли батлю? Як на великдень, так знов на великдень. Чоловік її як возьме пейду, то скоро втікає, аби 'го хто не затыгнув до готелю.

Яким: Видите, я вже таких лукавих людяй не люблю.

Джан: Я рахувати, свойов Явдохов не хвалю ся, що очн видять: Вона бувало ще в краю як спече паску, то бігме, аж кєшондз ся засміють, така файна і вдатна. Таки ціле село мало її за газдиню.

Джек: Не знати кому тут вірити: А во сей ваш манїгрула Петро казав, що їм одна жінка писок дерла аж до вух за пльотки.